

FERRAN HERNÁNDEZ

Branson.

E S P O R T S

Pamesa: objectiu, l'A-1

La lliga ha començat. El València-Pamesa ha eixit amb un objectiu clar, aconseguir l'A-1. Les noves incorporacions de Rogers, *Indio* Díaz i Salva Díez han fet que l'equip estiga més equilibrat que l'any passat. Això i

l'esperit de lluita que ha infòs l'entrenador José Antonio Figueroa als jugadors són les claus del Pamesa 1989-1990.

La directiva encapçalada per Ferrnando Roig ha confeccionat un con-

junt competitiu, amb el potencial i la qualitat suficients per a assolir l'objectiu marcat. No aconseguir-ho pot ser un fracàs, encara que a Díaz és una paraula que no li agrada. «Fracàs és una paraula massa forta. El nostre objectiu és l'A-1. Si no ho aconseguim, l'any que ve serà. Som cinc persones noves, amb idees diferents, i lligar tot això no és faena d'un any», explica el jugador.

A més, l'equip està molt compensat i té jugadors polivalents. Díaz, per exemple, pot jugar d'escolta o d'ala; Rogers, de tres, de quatre o de cinc; i Branson pot jugar tant per dins com per fora. L'equip base de Figueroa és el compost per Díez, Díaz, Rogers, Branson i Pou. En els primers partits de competicions oficials, aquest cinc s'ha vist capgirat per les lesions de Díaz i Pou. La baixa de l'*Indio* ha obligat a Figueroa a donar més minuts a Clavero i Coterón, que per sort han recuperat la capacitat anotadora perduda l'any passat. La lesió de Pou ha fet que els pivots nord-americans juguen més prop de la cistella del que en principi estava planificat. A més, la banqueta també està tocada, amb Herranz i Iní-guez amb molèsties.

La temporada passada, Branson va haver d'assumir la responsabilitat de ser el màxim anotador del seu equip en cada partit. Aquest any, els punts s'han de repartir més. Durant la pretemporada i els primers partits de competicions oficials, Branson i Rogers han anotat entre 25 i 35 cadascú per partit, amb uns Coterón, Díaz, Clavero o Díez que encistellen entre deu i vint punts, superant a vegades la vintena.

Això i uns pivots que ho agafen quasi tot sota l'anella, expliquen el primer èxit valencianista d'aquesta campanya.

Per primera vegada, un club de bàsquet valencià passa la primera ronda de la copa del Rei. Aquest triomf ha permès que l'equip haja afrontat els primers partits de lliga amb la moral alta, encara que el Tenerife Número 1 no és un rival potent, sinó que és un dels candidats per a jugar el *play-off* de descens.

El següent contrincant a la copa és el potent CAI de Saragossa, al qual li van plantar cara els de la Fonteta en el trofeu Pequeña Panadería. En aquella ocasió, Pamesa va perdre només per un punt davant els aragonesos, gràcies a un triple de Davis, marcat a l'últim segon, després que els àrbitres assenyalaren unes passes inexistents de Rogers

quan faltaven només cinc segons per al final del partit.

El compromís és molt complicat, però s'espera poder vèncer, ja que, si s'aconsegueix passar l'eliminatória, la directiva de Fernando Roig ha expressat el seu desig que València organitze la final de copa, en el cas que Pamesa siga un dels vuit equips classificats.

Les actuacions del pivots han dissipat els temors de no tenir un home de gran alçada que pogués lluitar amb garanties sota la cistella. Díez es mostra confiat: «Es pot guanyar amb velocitat. No és tan important tenir un home altíssim perquè podem guanyar amb els pivots que tenim». A més, com comenta Rogers, «no tots els equips tenen un Sabonis».

Per als jugadors, els màxims rivals del València-Pamesa per aconseguir l'A-1 són el Huesca La Magia, el Mayoral Maristas de Màlaga i el Fórum Filatélico de Valladolid. «L'únic que ens pot fer mal», comenta Branson, «som nosaltres, perquè si juguem malament, descentrats, amb presses, sense els esquemes que ens ha ensenyat Figueroa, el rival som nosaltres».

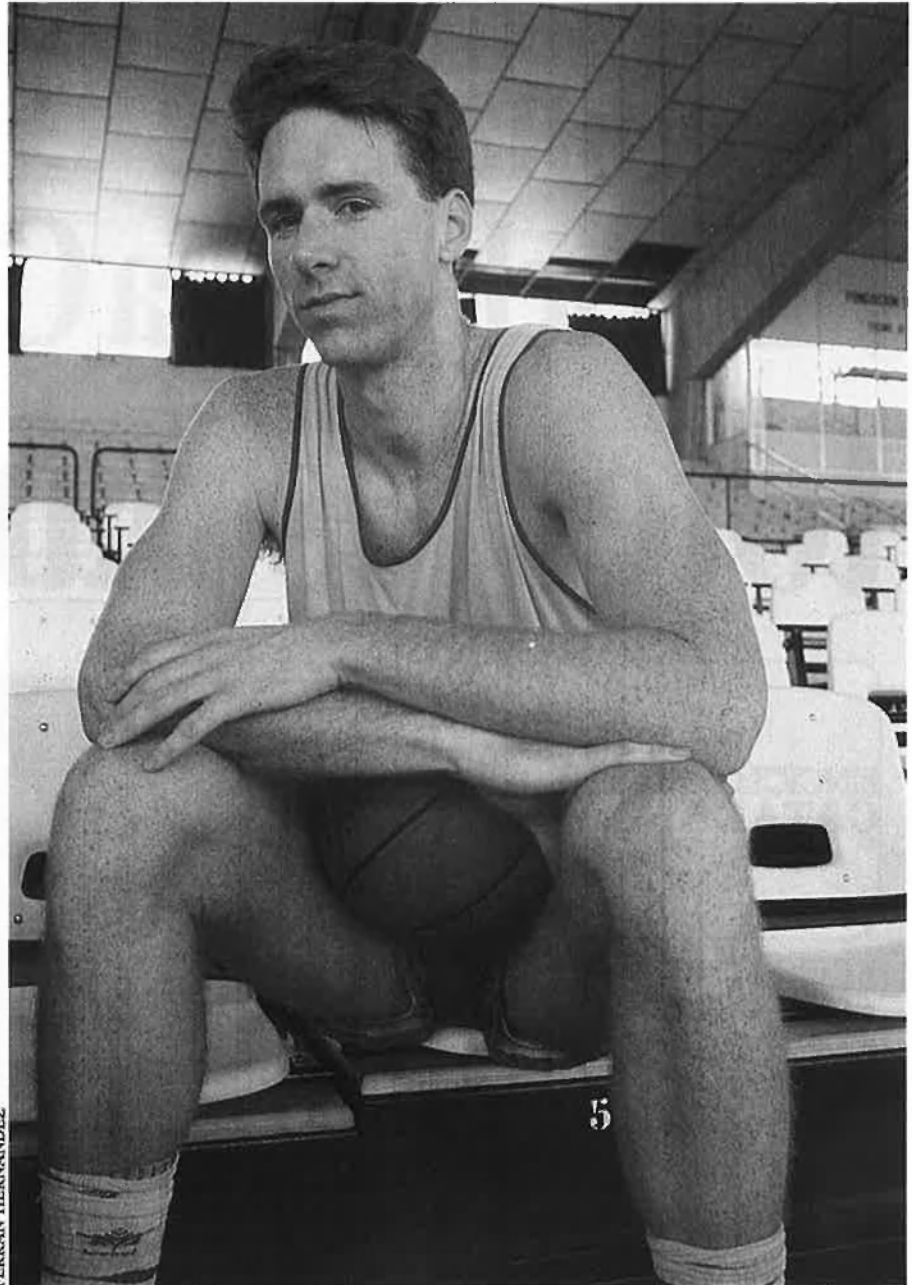
De moment, ja s'ha perdut davant d'un d'aquests rivals, el Fórum de Sabonis i Homicius. La derrota només ha estat de dos punts, encara que durant quasi tot el partit els valencians van anar per davant del marcador. Va ser a falta de cinc segons del final quan els vallisoletans van marcar la diferència.

L'encontre va acabar amb una decisió polèmica dels àrbitres, Neiro i Ferreiro, que van anul·lar una cistella de Cotterón en l'últim segon per considerar que havia estat fora de temps, cosa que privava al Pamesa de la prorroga.

A la capital castellana es van demostrar dues coses: que Pamesa pot lluitar de valent amb els candidats per l'A-1; i que Sabonis és la meitat del Fórum, marcant 35 dels 87 punts i agafant 11 dels 32 rebots en aquest partit, i tot això malgrat que el pivot lituà no és al cent per cent.

El repte està marcat, i la plantilla, a pesar de la derrota, està mentalitzada. «Estem aconseguint una bona conjunció entre tots», comenta Díez, «des de l'entrenador fins a l'últim ajudant de directiu. El que cal és aconseguir aquesta pinya i intentar entre tots abastar l'A-1. A més, «l'ambient dins i fora de la pista es bo», diu Rogers.

Però el canvi no respon només als nous jugadors, sinó que el nou entre-

FERRAN HERNÁNDEZ

Rogers.

nador, José Antonio Figueroa, li ha donat un altre aire a l'equip. D'un conjunt que fa quatre mesos estava lluitant per no descendir, ha fet una esquadra aspirant a l'A-1. Home seriós i amb un caràcter prou fort, diuen que Figueroa és de l'escola d'Antoni Serra. En els entrenaments esbronca els jugadors quan els seus sistemes no s'apliquen correctament; als partits, no para de moure's per la banda. Però hi ha diferències entre els dos tècnics: «la manera de Figueroa és més per a ajudar l'equip. Veu la part bona de l'equip.

Amb Serra tot era molt personal, tot eren bronques, tot era negatiu. «El joc de Figueroa és més senzill que el de Serra», explica Branson. Díez considera que «per a portar un conjunt com el

nostre fa falta una persona amb geni, com Pep, que és una persona que crida, que posa nerviosos els àrbitres, i en els entrenaments està damunt de nosaltres».

Entre l'entrenador i la directiva han format un conjunt de lluitadors i treballadors. Els jugadors estan disposats a suar la samarreta fins a l'extenuació.

L'únic que fa falta és que la pilota entre a la cistella contrària. La cota marcada és molt alta. Seria un fet històric per al bàsquet valencià que el València BC aconseguira estar entre els grans, entre el F.C. Barcelona, Reial Madrid, Joventut... i el Pamesa va per totes. □

Francesc Martínez